

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum, quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Vacatione, Amissione, Et Extinctione Beneficiorvm ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

247. An, & qualiter Resignans, sive simpliciter, sive in favorem percipere possit fructus provenientes, seu cessos ante dictam resignationem, seu abdicationem tituli & possessionis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74494](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74494)

Quaestio 247. An, & qualiter resignans sine simplicitate, sine in favorem percipere possit fructus provenientes, seu cessos ante dictam resignationem, seu abdicationem tituli & possessionis?

Respondeo primò: in resignatione pura & simplice fructus civiles (quales, ut Tond. *qq. benef. p. 3. c. 16. n. 9.* dicuntur, qui non ex corpore aliquo, sed ex jure proveniunt, ut pensiones annuae ex pecunia ad censum data, pensiones & redditus ex locagiis ad diem) etiam qui cessi ante talem resignationem, sed necdum percepti à resignante, post resignationem hanc admittam spectant integri ad successorem in beneficio, nisi resignans sibi illos expressè reservaverit; quia si id non fecerit, videtur unà cum titulo beneficii abdicasse à se omne & totum jus suum. Tond. *loc. cit. n. 1. 2.* Lott. *l. 1. q. 4. n. 33.* Secus ac accidit in vacatione necessaria, nimirum beneficiato moriente; nam quia in eo nullus actus, per quem jus vel actionem ad illos fructus remissile videatur, considerari potest, transmittitur jus illud & actio ad haeredes defuncti, & non ad successorem in beneficio. Atque ita fructus hi civiles (utpote qui, ut Lott. *loc. cit. n. 32.* quotidie incipiunt deberi, & in consequens magis dicuntur obventiones quam fructus) usque ad diem mortis cessi, pro rata temporis pertinent ad haeredes defuncti, & non ad successorem in beneficio, v. g. possessor beneficii obiit 25. Maii, & terminus census annui cesserat die 25. Aprilis, haeredes defuncti habent integrum terminum unius anni maturatum seu cessum 25. Aprilis, & praeterea ratam portionem unius mensis, qui lapsus est à die termini usque ad diem mortis beneficiati. Lott. *loc. cit. à n. 30.* Tond. *loc. cit. à n. 11.* citans Bonac. *uni. Tract. d. 4. de oblig. beneficiar. p. 3. n. 7.* Monet. *de distrib. quotid. p. 3. q. 4. n. 24.* (qui etiam expressè tenent, id procedere; deberi nimirum haeredibus pro rata, etiam si terminus seu dies solutionis non advenit; eò quod in his & similibus fructibus sua portio singulis diebus correspondeat) & alii apud Barb. *juris Eccl. l. 5. c. 17. n. 75.* Idem de fructibus naturalibus vel industrialibus, qui quotidie colliguntur, v. g. herbagia horticorum, vectura navium, opera servorum &c. quòd hi, forte necdum percepti à beneficiato, debeantur, & ad diem mortis usque debiti, cedant haeredibus, tradit Lott. *loc. cit. n. 3.* citans Caccialup. *de penson. q. 25. n. 2.*

2. Respondeo secundò: in resignatione in favorem certae personae hi fructus civiles pro rata temporis debentur resignanti usque ad tempus acceptationis. Lott. *loc. cit. n. 33.* Tond. *loc. cit. n. 14.*

3. Respondeo tertio: in resignatione in favorem fructus naturales (quales dicuntur, quos natura ipsa producit, absque eo quòd hominis industria aliquid operetur, aut saltem accedente parvâ hominis industria, ut poma, nuces, glandes, fenum, fetus animalium &c. Tond. *loc. cit. n. 9.*) uti & mixtos (quales sunt, quos hominis industria & labor coadjuvante naturâ producit, ut frumentum, vinum, oleum &c.) quemadmodum pendentes adhuc tempore mortis non spectant ad haeredes, sed vel ad Ecclesiam vel ad successorem in beneficio, eò quòd clerici in vita æquiparantur usufructuariis, qui tantum fructus jam collectos, & à solo separatos faciunt suos, & ad haeredes transmittunt. Barb. *cit. c. 17. n. 77.* dicens sic communis teneri, ac citans pro hac sententia praeter multos alios

Navar. *de reddit. Eccl. q. 2. monito 13.* & conf. 7. sub tit. de success. ab intestat. & conf. 3. de pecul. clericor. Bellet. *disquisit. cleric. p. 1. tit. de bonis clericor. §. 12.* Monet. *de distrib. p. 3. q. 4. n. 21.* Bonac. *ubi supra.* Item Tond. *loc. cit. n. 15.* (magis tamen ex aliorum sententia, cum ipse subdat n. 17. pendentes pro rata temporis transmittuntur ad haeredes; quod sine dubio multò magis procedit, quando agitur de fructibus industriae & labore per clericum acquisitis ad instar distributionum quotidianarum, quae pertinent ad haeredes clerici defuncti tam ex testamento, quam ab intestato) Lott. *loc. cit. n. 27.* & 28. citans pro hoc Calderin. *conf. 2. n. 2. de pecul. cleric.* Covar. *var. resol. l. 1. c. 15. n. 2.* Tiraquell. *de retract. convent. §. 5. gl. 4. ac n. 29.* dicens, id procedere, quomocumque tempore mortis instaret recollectio, ut Rota in *Barenfi fructuum decis. 278. n. 2. p. 2. recent.* eò quòd jus illud percipiendi fructus in defuncto est finitum, antequam cedat solutionis tempus, ut Lott. n. 28. Ità hi fructus pendentes adhuc tempore resignationis in favorem admittam & acceptatae integri spectant ad resignatarium ob eandem rationem. Paris. *l. 1. q. 6. n. 80.* citans pro hoc Gemin. *Franc. in c. si propter. de rescript. in 6.* Host. *Card. & alios. in c. ult. de pecul. cleric.* Corsett. *in singular. v. clericus.* ac dicens hanc esse opinionem communem. Nihilominus ait idem Paris. *ib.* opinionem contrariam Covarruviae *variar. resol. l. 1. c. 15. n. 11.* quòd etiam hi fructus pendentes pro rata temporis sint dividendi (quemadmodum dictum de civilibus) inter resignantem & resignatarium; sive quòd iidem usque ad diem admittam & acceptatae resignationis spectent ad resignantem, & post illum diem ad resignatarium, esse veriorum; praesertim in beneficiis curatis, vel requirentibus residentiam propter ministerium, quod Ecclesiae exhibetur in earum regimine & cura, aliisque divinis obsequiis. Pro hac eadem Covarruviae sententia (quamvis praesens non faciat mentionem fructuum pendentium) Barb. *loc. cit. n. 75.* citat Paris. *de confident. q. 35. n. 49.* Sarmient. *de redd. Eccl. l. 4. c. 6. n. 13.* Molin. *de primogen. l. 3. c. 11. n. 46.* Guttier. *qq. canonice. l. 1. q. 33.* Zerol. *in pr. Ep. p. 1. v. beneficiar. §. 6.* & p. 2. v. renunciatio. §. 2. Molin. *de just. tr. 2. d. 635. n. 7.* Garc. *p. 2. c. 1. n. 97.* Filliuc. *qq. mort. tom. 3. tr. 4. l. c. 6. n. 44. &c.*

4. Respondeo quarto: fructus tempore mortis à solo separati, quamvis nondum exacti & in horreo reconditi, quemadmodum spectant ad haeredes beneficiati defuncti, & non ad successorem in beneficio. Tond. *loc. cit. n. 17.* Lott. *loc. cit. n. 23.* citans *gl. in c. si propter. v. primi. ann. de rescript. in 6.* Ferret. *conf. 256. n. 1. l. 2.* Rot. *decis. 761. n. 4. & 6. p. 2. divers.* contra Calderin. *conf. 2. n. 2. de pecul. cleric.* Surd. *conf. 333. n. 6.* Card. *conf. 110. &c.* apud Barb. *loc. cit. n. 76.* Ità etiam hi fructus tempore resignationis admittam, & dati consensus à solo separati spectant ad resignantem. Paris. *cit. q. 6. n. 77.* ubi: resignatarium non potest praetextu resignationis vindicare fructus ante consensus; quia aliud est resignare beneficium, aliud fructus; unde si renunciatus non potuit habere fructus exactos aut maturos ante diem praefixi consensus, quamvis resignatarius ceperit possessionem, tamen iste resignans poterit illos fructus petere ac vindicare; cum ad se spectent ratione dominii & resignationis; nam quoad id tempus fuit Dominus, adeoque fructus spectabant ad illum, & satis est, quòd illo tempore regimini sint maturati &c. Neq; his obflare videtur Bulla Julii III. quae incipit *metu proprio*, edita & publicata Anno 1550.

no 1550. cuius meminit Sperellus in *decis. fori Ecclies. decis. 82. n. 13.* Navar. in *sum. Bullar. tit. de benef. fructibus non exactis* apud Barb. *loc. cit. n. 78.* & quâ, ut *ibid.* Barb. disponitur, fructus, ubi non spectant ad cameram tanquam spolia, spectare ad successores, etiam quod maturati fuerint tempore beneficiati, dummodò realiter & cum effectu percepti non fuerint, & aliis bonis non incorporati, etiam quod per beneficiatos non stererit, quo minùs illos exegerit; imò etiam si pro eorum exactioe omnem diligentiam, judicialiter agendo, adhibuerint &c. et quod hac Bulla non videatur recepta, ut quò ad regna Hispaniarum testatur Garc. p. 2. c. 1. n. 102. Item quò ad statum Mediolanensem. n. 103. qualiter tamen hoc ipsum de non receptione illius in statu Mediolanensi elidat Rota, utiliter leges apud Barb. *loc. cit. n. 80.* uti & apud eundem *ibid. n. 81.* leges utiliter, quid de fructibus exactis, non exactis, pendentibus, à solo separatis constituerit concilium Mediolanense. 7. tit. de fruct. Eccl.

Questio 248. An. & qualiter resignans post resignationem teneatur solvere pensiones beneficio resignato alias impositas?

1. Respondeo primò in genere; resignationem tantum ad pensiones, census, collectas & cetera onera realia solvenda seu præstanda teneri, quantum fructus beneficii percipit. Barb. *jur. Eccl. l. 3. c. 15. n. 151.* Unde etiam si possessor beneficii post solutam à se pensionem cogatur fructus restituere (intellige quia possidet sine titulo canonico) pensiones jam solutas computare potest. Barb. *loc. cit. Paris. l. 1. q. 8. n. 43.* citans Gig. *conf. 124. n. 1.* Hinc

2. Respondeo secundò: purè seu simpliciter resignans post admissam resignationem non tenetur amplius solvere pensionem, aliâque onera realia beneficio imposita. Barb. *loc. cit. & depr. Ep. p. 3. alleg. 120. n. 1.* citans Gig. *de pens. q. 63. n. 2.* Bursat. *conf. 30. l. 4. & c. Paris. loc. cit. n. 22.* Pensio siquidem imponitur super fructibus beneficii, ut habet communis, adeòque, cum resignans post admissam resignationem fructus percipere nequit amplius, præstare hoc onus reale deinceps non tenetur; quia cessante in illo causa assignationis pensionis, quæ est perceptio fructuum, cessabit quoque in illo obligatio solvendi illam. Barb. *loc. cit. Paris. à n. 2.* Non secus ac ea cessat per mortem naturalem beneficiati, dum resignatio est mors civilis, & resignans dicitur mortuus quoad beneficium. Paris. *à n. 5.* Porro in hoc casu simplicis resignationis tenetur successor in beneficio resignato eidem impositam pensionem solvere. Paris. *cit. n. 22.* quia pensio super fructibus constituta est onus reale, sicut sunt decima, census & collecta, ut gl. *penult. in c. nisi essent. de probat. Gemin. & alii communiter in c. ult. de off. ordinar. in 6.* adeòque transit cum ipsa re in singularem successorem & in possessorem, qui pro pensione venit conveniendus. Paris. *loc. cit. n. 30. & 31.* citans *c. si quis Lat. n. 16. q. 1. & c. 1. de solut. Gig. de pens. q. 43. & conf. 124. n. 1. C. Paris. conf. 82. n. 2. & 36. vol. 4.* & acceptans beneficium pensione gravatum videtur se obligare ad onera realia imposita beneficio. Paris. *n. 28.* citans Gig. *de pens. q. 51.* Caputaq. *decis. 302. l. 2.* Hinc etiam de stylo communi, dum imponitur pensio aliqua in literis Apostolicis, apponuntur hæc verba: *per dictum modernum, vel ejus in eadem Ecclesia successorem.* Paris. *cit. n. 32.* ex Bursat. *conf. 361. n. 12. vol. 1. &c.* Quòd si verò beneficium purè resignatum non conferatur statim; pensio ad

P. Lauren, Fori Benef. Tom. III,

veniente tempore solutionis debetur ex fructibus ab economo. Paris. *cit. q. 8. n. 23.* citans Gig. *de pens. q. 65. per tot.* Bursat. *conf. 361. n. 24. vol. 4. & n. 24.* subdens in regno Neapolitano, cum fructus interea spectent ad cameram Apostolicam, hanc teneri solvere pensionem pro rata; in Gallia autem à tempore aperta regalix, seu à die vacationis Episcopatus usque ad subrogationem alterius non solvi pensionem, sed fructus integros solvi Regi.

3. Respondeo tertio: in resignatione in favorem post admissam resignationem à Superiore, & acceptatam à resignatario resignans liberatur onere solvendi pensionem. Paris. *loc. cit. n. 25. juncto n. 27.* citans pro hoc Rot. in *Casar. August. vicarie S. Regidii. Rossiniac. de benef. c. 14. n. 26. &c.* ita ut resignans ad effectum, ut ipse liberetur onere solvendi pensionem, debeat probare, resignatarium acceptasse resignationem. Paris. *n. 26.* citans Rot. in *Gratianopol. pens. 7. Julii 1539.* Bursat. *conf. 361. n. 26.* Sarn. *decis. 159. l. 1. &c.* quia præsumitur mansisse in detentatione, & regulariter acceptatio resignationis requiritur. Paris. *n. 27.* Contra resignatarius à tempore acceptate resignationis (quam probatur acceptasse, si consensit supplicationi. Paris. *n. 29.*) habet onus solvendi pensionem. Paris. *n. 25.* citans Rot. in *Neffina pensio. 10. Febr. 1558.* nam resignatarius possessor est legitimus in beneficio resignato. Paris. *loc. cit. n. 32.* citans AA. communiter in *c. nisi. de prebend. & verbum Successor omnes & quoscunque possessores comprehendit.* Paris. *n. 33.* ex C. Parisio *conf. 82. vol. 4.* Mandol. in *reg. ult. 33. q. 1. 4. n. 11. &c.* & resignatario à tempore præstiti consensûs debentur fructus, adeòque ab eo tempore obligatus existit. Paris. *n. 50.*

4. Respondeo quarto: illud, quod dictum, resignantem non teneri amplius solvere pensionem post resignationem admissam, & in resignatione in favorem post eandem acceptatam à resignatario ita ampliandum, ut procedat. Primò, etiam si consensisset aliàs illi pensioni beneficio imposita. Paris. *loc. cit. n. 9.* dicens esse communem. Secundò, etiam si resignans, qui consensit impositioni pensionis, promississet aliàs sub fidejussione illam solvere, datâ securitate bancharia per triennium vel plures annos, ut fieri solet in curia, adhuc post resignationem non tenetur solvere, & cautio illa bancharia expirat, & fidejussores non tenentur; cum enim promiserit & obligarit se ad solutionem pensionis, ut rector & Dominus beneficii & fructuum, cessante per resignationem beneficio, cessat dicta obligatio, juxta *c. cum cessante. de appellat. Paris. n. 10.* dicens esse communem. Idem esse de eo, qui contentiens impositioni pensionis obligasset se in forma Camera, & cum juramento, tradit Paris. *n. 11.* citans Bursat. *conf. 361. n. 1. & seq. vol. 4.* testante in sic pluries à Rota resolutum, Rationem etiam hujus subdit à n. 13. quòd obligatio in forma Camera non plus liget, quam actus ipse, cujus naturam sequitur, sicut & fidejussio & juramentum; adeòque licet in hoc obligatio sit personalis, tamen extinguitur cessante causa fructuum, dum, qui non habet fructus, pensionem solvere non potest, ut Ferrer. *conf. 139. n. 5.* Contra id ipsum limitatur; nimirum quòd resignans etiam post admissam resignationem adhuc teneatur solvere pensionem Primò, si post resignationem se obligaret solvere pensionem, quæ jam antiquitus erat imposita beneficio illi resignato, idque vi novæ hujus obligationis; non enim prohibetur quis fide juberet pro alio, ac se

L 3

& bo